

سکانسی دردناک از قحطی در ایران

۶ فروردین ۱۳۹۷ ساعت ۱۹:۰۸

در آن روزها، منظره ازدحام مردم گرسنه در اطراف نانوايي ها، به راستی دل خراش و تکان دهنده بود: مردم، پس از ساعت ها انتظار در صف های طولانی که اغلب به کشمکش و زد و خورد منجر می شد، حداکثر می توانستند به چند قرص نان دست یابند...

کافه تاریخ- اخبار تاریخی

بازخوانی تاریخ گذشته می تواند بسیاری از نعمات امروزی جامعه را برایشان باز نماید. در گذشته های نه چندان دور و در تاریخ معاصر ایران، گاهی سرما و گرمای هوا باعث می شد تا محصول گندم یک سال نابود شود و غذای سفره های مردم از میان برود. گاهی نیز مشکل به آب و هوا باز نمی گشت؛ بلکه سیاست باعث خالی شدن سفره مردم می شد. مثل چنگ جهانی دوم و هجوم قوای بیگانه و به خصوص شوروی به محصولات کشاورزی و حمل آن به کشور خودشان. در آن روزها ایران در اوضاع و احوال غریبی بود:

«در آن روزها، منظره ازدحام مردم گرسنه در اطراف نانوايي ها، به راستی دل خراش و تکان دهنده بود: مردم، پس از ساعت ها

انتظار در صف های طولانی که اغلب به کشمکش و زدو خورد منجر می شد، حداکثر می توانستند به چند قرص نان دست یابند. بسیاری هم، پس از تحمل مشقت فراوان، دست خالی به خانه باز می گشتند. و در نتیجه، بسیاری از خانواده های کم در آمد، عملاً در یک حالت گرسنگی مزمن به سر می بردند و آمار تلفات ناشی از کم غذایی، رو به افزایش بود. عنوان های روزنامه های آن ایام بهترین گواه وضع بسیار نابسامان و ناگوار نان در تهران و شهرستان ها در آن دوره است. از آن جمله روزنامه ی اطلاعات در مقام انتقاد از عملکرد دولت قوام السلطنه در باره ی نان نوشت: مردم عوض نان ، سنگ و شن یا خون دل خوردند. همین روزنامه در شماره ای دیگر، گفته ی شریدان، مستشار وزارت خواروبار را به این شرح نقل کرد که: مردم تهران، مواد چرکین و کثیفی را به نام نان که نانوای بی رحم می پزند، می خورند. نانوایا آرد دولتی را به قیمت گزاف به طور قاچاق می فروشند و از این رو، دولت ناچار شده است، نانوایان مرکزی تهیه کند.»

منبع: احمد کتابی، قحطی های ایران، تهران، دفتر پژوهشهای فرهنگی، ۱۳۸۴، ص ۶۰

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۳۶۷۴۶/ایران-قحطی-در-دناک-سکانسیا>